

РУСЛАН

Передплата
на «РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:
на цілий рік: зі щоденною
виставкою 7 доларів, або 12
рублів; з виставкою двічі
в тижні 5 1/2 долара, або 10
рублів; з виставкою що субо-
ти 4 1/2 долара, або 9 рублів.
Поодинокі числа по 10 сот.

Телефон Редації ч. 1484. — Конто почт. щадниці ч. 98.704.

Виходить у Львові що дня
крім неділь руских свят
о 5 1/2 год. по полудні.

Редація, адміністрація
експедиція «Руслана» при
ул. Осоліньских ч. 11. партер
(фронт від ул. Тихої). Екпе-
диція місцева в Агенції
Соколовского в ясажі Гавс-
мана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереження.

Рекламації неопечатані в
вільні від порта. — Оголо-
шення звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні довесеня по 30 сот.
від стрічки.

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш.
бо руске ми серце і віра руска.» — З Руслановкх псалмів М. Шашкевича

Христос воскрес!

А вороги сему не вірили.. А однак Христос воскрес! На хресті прощав Він Своім ворогам! Смертю своєю Він приніс нам спасеня! Своім воскресенєм розбудив Спаситель в нас багато надій, якими ми живемо, а без яких наше житє було би безцільним!

А одною з тих надій — се воскресеня нашого народа, віра в будучність українських земель!

Христос воскрес! — кличемо до Вас, Братя і Сестри на Україні! Хоть вас розпознають славянські брати, не упадайте на дусі, бо Христос воскрес! Незломні у ваших пересвідченнях і праці, з прощенєм на устах для ваших ворогів і гнобителів, йдіть далше вперед, бо віра в нас непохитна, що наша українська ідея побідить на цілім просторі українських земель...

Христос воскрес! — кличемо до тебе, угорска, руска землице! Громовим голосом кличемо до тебе: Христос воскрес — і ти воскреснеш!.. Нехай уступає заскорузлість і малодушність... Чи не чуєш, що Христос воскрес, та що в твоїх братів житє росте, розвиває ся, та що ніяка сила его вже не зломить?..

Христос воскрес! — кличемо й до тебе, зелена Буковино! Рости, розвивай ся! Шлях в тебе ясний, а праця у твоїх синів щира! Христос воскрес!

Христос воскрес! — шлемо й Тобі в

привіті, галицка земле! Ростеш і кріпиш ся мимо тисячних перепон... Покинь зависть і ненависть супротив членів одної і тої са, мої, української землі — бо лише в довірю можлива робота! Рости далше силою кріпи ся надією, еднай ся любовю до великої цілі, до воскресеня нашого українського народа!

І до вас, що томите ся на Сибіри, до вас наші кохані брати, борці за волю рідної землі, кличемо: Христос воскрес! Братні поздоровлення, сєрдечний поцілуй прийміть від тих, що на волі! Вірте, що ваша праця не пропала, що побідимо, бо за нами... правда сьвятая!..

І тобі, наш рідний народе, якого доля занесла за океан, і нам отці духовні та учителі, які за рідним стадом туди полинули, кличемо: Христос воскрес! До побаченя на рідній землі! Ми живемо, ми ростемо — хоть противники сему не вірять! Живемо надією, ростемо працею, побідимо любовю! Христос воскрес! А віримо, що й воскресне наша українська земля! І вороги сему повірять!..

Христос воскрес!

Письмо з Америки.

Філадельфія, 12. IV. 1910.

Подаю лише короткий звіт з подорожі.

Дня 28. марца ві второк о 7. год. виїхало нас в Америку з сьвящеників: о. Сембратович, парох в Буффальо, о. Слівінський, парох зі ста-

ніславівської дієцезії і я. На пращане ще тоді присутні у Львові явили ся Всч. оо. Настоятелі з Всв. о. ректором др. Жуком, брат Йосиф Гродський, господар Іх Ексцел. Митроп., п. др. Лучаківський, о. др. Федорів, о. др. Боцян і много з родини і знакомих.

В Відні затримали ся ми коротко, один день для полагодження ще деяких справ і до Бреми приїхали з четверга на п'ятницю. Ще нам товаришило кількох дячків для Америки, молодих і многонадійних хлопців. До Бреми приїхали з четверга на п'ятницю. В Бремї в п'ятницю о 8. год. мав я читану службу Божу в каплиці нашій для емігрантів. По менї відправив службу Божу місцевий парох о. Ал. Базюк. За сей час каплиця по береги наповнила ся около 200 нашими людьми-емігрантами, що також на другий день 2. цвітня виїхали з 3-ою клясою (Zwischen-Deck) з нами до Америки до Нью-Йорку. При кінці служби Божої о. Базюк мав прекрасну науку, а властиво подавав конечні з серця пливучі ради і перестороги, як народови відповідно до своєї христ.-кат. гідности і яко народови рускому заховувати ся в самій Бремї між чужинцями, в часї подорожі морем і в самій Америці. Усіх завзивав не покидати своєї віри, Церкви і народу і гордити ся тим, — що є синями Церкви катол. і так прекрасного обряду і сьвями великого одного українсько-руского народу. А була се одна з найкрасших хвиль, коли сей нарід одним голосом і щиро і свобідно присягав іменем сьвященика перед Богом бути вірним своїй Церкві і своєму народови. По сій до слїз усіх переймаючій промові і вітцївських радах усіх нас на дорогу в чужий край і за море благословив Найсв. Тайнами. Наконєць ще даром роздавав

О. П. А. Шеган (P. A. Sheehan).

Мій новий сотруди́к.

Оповіданє із записок ірландського пароха.

Переклав Володимир Держирука.

(Дальше).

— Гарно се з вашої сторони, а чи маєте всі чотки?

— Я маю! — закликала дівчинка, що інтувала молитву, — прочі рахують на пальчиках.

— Отже, дїтоньки, кожде з вас дістане від мене чотки, а тимчасом возьми, Андзю, се, що маю при собі.

І з тими словами подав я дівчинці свої чотки з перлової маси і срібла.

Щасливий дивив ся я на її радість. Діти уставили ся знов в трійки і перейшли, відмовляючи молитву.

Знов новість! Справді, се зачинає бути невиносиме. Хто чував про щось подібного? Що я маю робити?

Не дозволити відмовляти молитов, заборонити дітям звертати ся до Іх Матери і Цариці?

Коли я думав про се, здавало ся мені, що бачу Матір Божу, що поглядає на мене з гори і чую голос пророка:

«Ex ore infantium et lactantium perfecti laudem propter inimicos tuos, at destruas inimicum et ultorem».

Найточнїше все сприсягло се проти мене!

По звичайних словах повитаня, о. сотруди́к подав мені, усміхаючись, зошит місячника, що лежав розкритий на столику і закликав:

— Прочитайте, отче парох, скажете, що такої степені зарозумілости ви ще не бачили!

Дотично моїх претенсій — читав я — то моя гадка про них така: Коли лорд Ліверпуль звертає увагу виключно на заслуги наукові, то заслуги Коплестона не перевисають моїх, а те саме скаже сьвіт про мов загальне образованє. А коли лорд Ліверпуль возьме під увагу заслуги фаху, то мої в такім відношеню до заслуг Коплестона, як Анди до горбка піску. Нема навіть порівняння між нами. Коплестон не є богословом, а я ним є. Коли далше ходить о вплив на університеті, то дам Коплестонові місяць часу до приготованя, а мимо сего віднесу над ним побїду в кожній диспуті. Що до популярности моєї номінації, то всі товариші повитають її з вдоволенєм. Инакша річ з Коплестоновм. Скажу отверто: нераз гадаю, що мене єпископство не мине. Закінчу висказанєм моїх бажань. Горячим моїм бажанєм є бути великим проповідником і стати в рядах найбільших англійських бесїдників. Другим бажанєм — бути основателем школи богословя в Оксфордї. А до сего не дійду дотї, доки не заіменують мене оксфордським єпископом. Так отже висказав я мої найтайнїші думки. По кількох літах хтів би я пійти на емеритурі і заняті уряд єпископа там, де мало праці. Не жадаю єпископства в Лондонї і Кентенбері, бо уважаю сї становища недогідними для мене. А поза тим хочу гроший, бо нужда і діти присїли мене а жадаю гідности, бо без неї жити не можна.

— Чиж сей лист не є прямо знаменитий? — спитав о. Летбі, коли я відложив часопись.

— Безталанний якийсь — сказав я. — Особливо та кінцева згадка про діти є лихою

власною характеристикою. Хто се такий?

— Ні менше, ні більше, а др. Льюйд, професор богословя на оксфордськїм університеті, лїдер руху Трактаріанів. Чи можуть собі отець парох увяити католицького сьвященика, що пише такий лист?

— Ні — одвітив я — годї увяити собі католицького сьвященика, що поступає собі в той спосіб, подаю однак, що є сьвященики, які криють в глибині душі такі самі бажаня, як сей др. Льюйд. Отверто скажу навіть, що коли я став сьвященикєм, то дуже давно мені було, як могла католицька Церков єствувати 19 столїть без мене і чому єпископ іменував генеральним вікарієм старця, що не умів навіть проповідати а поминув таку під кожним оглядом силу, як я! Багато, багато літ минуло, поки я погодив ся з тими гадками і вірте мені, молодий приятелю, що не один з нас є так само далекий від наслідуваня Христа, як др. Льюйд, а ріжниця та, що не один не признаєть ся до сего отверто.

— А я гадав — закликав о. сотруди́к — що маємо тільки одного товариша, подібного до Льюйда, іменно: о. Якова.

І сказав імя мойого приятеля, що був у мене рано.

Тепер отже найшов я діру в збруї сего Голїята і сей час ударив на него копєм.

— Чи ви, отче, заняті дуже? — питаю.

— Ні, отче парох! — одвітив.

— Можете послухати казочки.

— Дуже радо!

(Дальше буде).

о. Базюк кожному картки з видом сеї нашої церкви в Бремен і також картки з поданем адреси своєї, щоби кождий знав, де удавати ся о пораду і усї свої скарги і кривди подавати до скорої і певної відомости. Одначе кождий обов'язав ся подавати лише правдиві факти.

Як ревно служить народови сему о. Базюк потрібними вказівками що до подорожи за морем — так вже бракне слів описати мені єго труди і заходи щирого і гостинного прийнятя самих сьвящеників і єго щирих приятелів. Ще в останнє прощав ся з нами в суботу рано, коли ми о 8½ з Бреми поїздом Льюду відїзджали до Бремергафен — до корабля, а за се ми обіцяли ще з дороги нагородити єго — хоч короткою вісткою про нашу дорогу і щасливу подорож. Нехай хоч сею дорогою буде єму висказана прилюдна похвала за труд і щире серце — що лише один Всевишній зможе єму відповідно нагородити. Подорож наша морем вишала дуже щасливо. На кораблі лише раз в неділю миґ я мати для наших емігрантів службу Божу з причини браку відповідного місця на богослуженя. На предвиджений час в понеділок 11. цвітня приїхали ми кораблем до Нью Йорку. По короткій гостинї у місцевого пароха о. Погорецкого, правдивого патрїярха трудом і серцем в Церкві нашій в Америці, поїхали ми єще того самого дня вечером усї до Преосв. Еп. Сотера — по потрібні інформації, власти і порученя. Як раз ще того самого дня у Преосв. Еп. Сотера, зібрало ся — як коло свого рідного батька, а нашого правдивого і першого борця за церкву і варід руский в Америці — кількох сьвящеників з поблизьких місцевостей (близько на америк. відносини 30—50 миль) і в живій розмові і обговорюваню найважнїших справ скоро і минула північ. Особливо займала нас справа місцевої борби з православними в самій Філядельфї і то на жаль під проводом низько упавшого та нещасного апостата з Галичини о. Крохмального, які навіть судом тутешнім церкву — признану Преосв. Епископу — на салу, бійкою, погробою, хотять видерти Преосв. Епископу. А також заповіджене в Душнастири, посв'ячене першої нашої катедрі в Америці, з причини ще не викінченого розмальованя церкви показала ся потреба відложити на осїнь. Вже спізнена пора порішила приспішене справи нашої праці так, що о. Слівінський з о. Сембратовичом поїхали до Буффальо до парохій — а мене Преосв. Епископ затримав при собі в Філядельфї.

о. др. К. Єрми.

Др. Авг. Еггер.

бл. п. Епископ в Ст. Галлен.

Клір а алкогольне питанє.

(Переложив з дозволу спадкоємців автора і накладні Гердера сьвящ. І. Плавук.

(Дальше).

Так представляють ся умірєнність і здержність з огляду на їх спосібність в борбі проти алкоголізму, і на жаль треба дже сумувати, що їх відношенє з огляду на їх практичне примінєнє є якраз противне. Проповіди о уміркованю можуть ще подобати ся, але і найбільше досвідний приклонник здержности не похопить ся на тих трудностях, що стоять на заваді в переведеню сего середника. Залкоголізований нарід подібний тепер до хорого, котрому занисано дві рецепти. Одна записує умірєнність, бо хорий на часі нічо иншого не приймає, а друга записує здержність, бо хорий без сего ліку не може подужати. Обі рецепти вказують на то, що хорий не скоро подужає. Чи лишимо єго без помочи? Або чи над ложем хорого маємо почати сварити ся над сими двома рецептами? Така суперечка була би дуже не на руку, а можна би її зовсім обминути при крихітї доброї волї. Навіть при ріжних поглядах на сю точку є конечно спільне сіланє, а може і обовязок.

В тій ціли поділено Швайцарску, католицку лігу здержників на дві класи. До першої належать ті, що цілком здержкують ся. Друга класа накладає на членів особливї зобовязаня, що їх не можна опорувати: не уживати горілки, не позволяти дітям приносити ніяких горячих напоїв, загално старати ся про строге здер-

жанє, раз на тиждень цілковито здержати ся, по можности пособляти замірам ліги. Тут має вибір, або приступити до тяжко оруженых, або легко оруженых борців проти алкоголю і нема розумної причини сварити ся. Цілковиті здержники повинні бути веселі, коли мають діло з умірєнними, зглядними здержниками, союзниками, а сї мають бути дуже вдоволені, коли инші виступають проти спільного ворога з острїйшим оружем. Всї мають бажати, щоби алкоголізм був поконаний, коли їм лежить на серцю справа Божого царства і народний гаразд. Хотий ще тепер єсть не зовсім ясно, яких ужити середників, то час і досвід зроблять своє. Вправдї для мене нема сумніву, котрий погляд вкінци побідить, але здаю собі з того справу, що він вкінци знайде щораз більше признаня.)*

Однак справа єсть такого значіня, що домагає ся, щоби наше поступованє було обдумане і одноцільне. На щастє маємо много роботи в таких справах, що не повинно бути ніякої суперечности. Позволю собі їх тут коротко зібрати.

1. Сьвященики душпастирі повинні основао перестудіювати алкогольну справу з єї теоретичної сторони, а з практичної вглядати бачно в наслідки. На самперед було би дуже потрібно, щоби розслїжено не лише зєичайні письма, але і поважнїші наукові діла, щоби тим способом приспособити ся до поборованя алкоголізму словом і письмом. З сего огляду буде дуже займаючою історія руху за здержністю в ріжних краях. І хибі та неудачі можуть бути поучними. Коли без церкви при помочи природних середників дає ся много зробити, то ще більше може діпняти католицке душпастирство з своїми природними і надприродними середниками.

2. Після висше згадавого способу треба зорганїзувати науки для народа о надуживаню алкоголю і енергично їй пособлювати.

3. Між практичними точками можна вже тепер взяти ся до двох без дальшого застановленя. Перше, се ратунок для пияків, а зглядно основанє закладів для них. Знана річ, що пияків можна лише виратувати цілковитою здержністю, а деякі навикнуть до неї лише через довгий побут в якімсь заведеню. Дотеперїшні досвіди з заведеннями для пияків є дуже поучні. Друге, що не так легко і скоро дає ся перевести, се здержанє уживаня алкоголю у дїтїй. Що до сеї точки, здає ся, не повинно бути двох гадок.

4. З огляду на здержність не треба сподівати ся, що нею зараз всі переймуть ся. А хто не може з нею погодити ся, той нехай здержить ся з осудом, доки основно не розслїдить алкогольної справи з всіх сторін. В сїм можуть певно всі погодити ся, що схочуть узнати в здержности успішне оружє проти алкоголізму, а навіть є се їх обовязком, звернути на неї бачнїйшу увагу, яко на пособлючий середник в ширеню Божого царства і добробату народа. Мені здає ся, що поважні студії над сим питанєм повинні посунути кожного душпастира ще дальше і певно, що ні один не пожалував би, що дійшов до погляду кардинала Маннінга, котрий так сказав до присутних, бувши на смертнім ложу: „З любови до Христа став ся я з огляду на сю справу аж пересадним і вам не бажая красшого кінця, лише, щоби і ви могли колись о собі видати такий суд“.

5. Вкінци треба і з нашої сторони жертви і молитви; від себе і других маємо припоручати сю справу Ісусови. Борба проти алкоголізму се сьвята борба, борба о віднову Божого закона о самопоконаню, борба проти одного з найгірших ворогів, що вдер ся до Божого міста, борба за дочасний гаразд народа і вічне спасенє нещасливих безсмертних душ, борба за Божу справу. Єго поміч нам потрібна і Він певно єї нам не відмовить, як будемо глядіти її у Нєго.

2.

Розважмо про другу прикмету доброго борця, пожертвованє. На він повинен борець безусловно лідчиняти ся всім приказам своєї старшини, а внутр має переняти на себе всі зусиля, недостатки і терпіня, яких домагає ся послух для старшини. Хто стоїть під стягом земского полководця, не сьміє лякати ся ніякої жертви, на знак повинен іти без ваганя на стрічу певної

смерти. Самопонятно, що такого пожертвованя не сьміє недоставати і борцям Христа. Надземске, божественне величєство нашого Вождя, сьвята справа, задля котрої вислає нас до борби, Єго обітницї і примір повинні нас всіх переконати, що ми не сьміємо остати в преданности і пожертвованю позаду тих, що під сьвітским вождом борють ся о дочасну річ. Тут маємо розважити про то пожертвованє в борбі проти особливого ворога, алкоголізму. Свої слова навязую до двох Евангельських порівнань, а то, о добрім пастирю і милосерднім Самарянинї.

Сам Христос мовить о Собі: „Аз єсмь пастирь добрый: пастирь добрый душу свою полагаєть за овцы. А наемникъ, иже нѣсть настирь, смуже не суть овцы своя, видить волка грядуща и оставляетъ овцы и бѣгаетъ: и волкъ расхититъ ихъ и распудитъ ихъ.“**) Не потребує дальше доводити, що Христос показав ся добрим Пастирем. Але ми також не сьміємо забувати, що ми ділаємо яко Єго наслідники. Сьв. Петро називає Ісуса Христа Архипастирем а до сьвящеників промовляє яко до пастирів, що мають доглядати повіреної їм червди не силою, а добровільно, після Божої волї, з любови.

Коли хочемо бути такими пастирями, а не наемниками, то ми повинні вперед вишукати заблудивші вівці. А до них належать також пияки, що після слів сьв. Павла (***) є виключені з Божого царства. Ратувати пияків се безперечно обовязок католицьких душпастирів. Хотий би часово були противні погляди і навички, то правда єсть правдою. Такі не зможуть нічо змінити в Евангелию і в обємі католицького душпастирства. Душпастир не сьміє чекати, аж заблудивші вівці самі повернуть. Коли між сотнею овець має одну, що яко пияк ступає неправою дорогою, то повинен іти за нею і старати ся її ратувати. А коли їх єсть більше чи много, то тим ревнїйше має думати про їх ратунок, вишукувати середники, а в переведеню їх не жакати ся ніяких трудностей ні труду. Не вистарчають природні середники, то взяти ся до надприродних, коли поодинокі для себе за слабї, то шукати сили в сполуці. Такий ратунок пияків треба узнати важним обовязком католицького душпастирства, він єсть наложений силою загално зобовязаня заступників доброго Пастира, що має шукати за пропавшими вівцями.

Але єсть ще один обовязок, що стоїть на часі ратованя погибших. Після можности повинен душпастир старати ся, щоби в єго стадї не було жадної погиблої овечки. Як чуйний пастир стереже вівці від хижих звірів, так і душпастир має боронити їх перед ворогами, що загрожують їх спасеню. Єсть то ядром душпастирства, отвертими очима помічати всі небезпеки і проти ніякої з них не бути байдужним і нечинним. А що се єсть наглядним фактом, що алкоголізм як хижий вовк лютує серед Христової череди, депь в день тисячі-тислчі обдирає з їх дочасного і вчного блага, єсть причиною многих грїхів і величезної нужди, то стане ясно, що душпастирі не сьміють спокійно приглядати ся, як такий гїсть нуртує в стадї Христовім. Коли Евангелиє єсть правдиве, коли ми єсьмо дійсно подвижниками уряду душпастирства, основаного Христом, то і борба проти алкоголізму єсть нашим сьвятим обовязком.

(Дальше буде).

*) В кілька лїт пізнїйше знесли швайцарські збори делегатів католицької ліги абетинентів другу класу за одобренєм епископа в Ст. Галлен і приймають в члени лише цілковитих здержників а успіхи дуже добрі.

**) 7 с. X. 11.

***) 1. Кор. VI. 10.

Політичний огляд.

Заграниця.

Події в Альбанїї стають вельми поважними; альбанське повстанє прибирає щораз ширші розміри так, що турецке правительство рішило ся вислати ще нових 40.000 людей для згнобленя повстаня. Альбанці заняли між тим просмик Качанок, який лучить Іскіб-Куманово з

лів „Народного Дому“ у Львові, з нагоди столітніх роковин тогож уродин відбуде ся в церкві св. Николая (на Жовківській) у Львові дня 5. мая с. р. о год. 9. перед полуднем, на котре крвних, знакомих і почитателів Покійного за-прошують — *Діти, внуки і правнуки.*

— Кр. Рада шкільна іменувала о. Ник. Хмилевського руским катехитом народних шкіл в Золочеві.

Телеграми

з дня 30. цвітня.

Відень. Пр вчерашних доповняючих виборах до міської ради з І тіла виборчого перейшло 31 християнських суспільників а 15 лібералів. В 2 округах прийде до тіснійшого вибору.

Берлін. Berl. Ztg доносить, що ворохобня в Альбанії заострила ся, бо племя Міридитів прилучило ся до повстанців.

Букарешт. З Київа доносять, що оводі вночі мужики з підміських сіл урядили в Київі страшну різню жидів. Мали згнути сотки жидів різного пола і віку, а ще більше є покалічених.

Бюро учительське і службове

Марії Немчиновскої, Львів, площа Академічна 3.

Краєве Тов-о кредит. урядників і священників

стоз зареєстр. з обм. порукою у Львові.

РАХУНОК ОБОРОВОЙ ЗА РІК 1909.

Приходи:		Розходи:	
Корони	сот.	Корони	сот.
22.596	37	Удїли членів	4.668 98
2.247	59	Фонд резервовий	— —
45	—	Резерва страт на позичках	— —
277.638	63	Вкладки до обороту	227.705 52
488.680	23	Кредит банковий	465.215 63
45.983	22	Відсотки	23.470 12
3.746	—	Дивіденда від удїлів	3.613 50
8.089	15	Кошти адміністрації	22.872 89
—	—	Зиск за рік 1908	5.203 63
132.38	78	Позички на скрипти	161.348 80
206.64	46	Позички на векслі	253.747 59
—	—	Інвентар	55 60
15.695	97	Льокації в банках	23.802 88
110.293	94	Щадниця поштова	109.317 27
—	—	Цінні папери фонду резервового	3.800 —
2.169	47	Кошти спору	1.947 35
131.442	10	Рахунок різних сторін	137.028 21
1,447.649	15		
		Розходи	1,443.797 97
		Приходи	1,447.649 15
		Загальний оборот касовий в р. 1909	2,891.447 12

БІЛЯНС ЗА РІК 1909.

Пасива:		Активна:	
Корони	сот.	Корони	сот.
104.178	88	Удїли членів	— —
12.311	45	Фонд резервовий	— —
2.000	—	Резерва страт на позичках	— —
352.027	33	Вкладки до обороту	— —
161.360	60	Кредит банковий	— —
25.000	—	Позичка в фондї пропін.	— —
3.439	33	Відсотки	— —
2.640	75	Дивіденда від удїлів	— —
5.633	47	Зиск за рік 1909	— —
		Позички на скрипти	327.430 33
		Позички на векслі	298.574 46
		Інвентар	1.024 60
		Льокації в банках	22.790 56
		Щадниця поштова	320 89
		Цінні папери фонду резервового	5.507 50
		Кошти спору	235 68
		Рахунок різних сторін	6.137 70
		Готівка в касі	6.570 09
668.591	81		
			668.591 81

За Раду Надзираючу:

Яр. Ільницький, президент. *Ілько Яремківич*, секретар.
 Дирекция:
І. Бачинський, *А. Серотковський*, *Гр. Грозик*.
 Комісія Ревізійна:
Емільян Буницький, *Николай Мельник*, *Йосиф Мойсеович*.

Реальність в Коломиї на продаж.

В Коломиї при ул. Українській ч. 37 є на продаж з вільної руки з причини виїзду реальність, зложена в будованого дому о 4 кімнатах, приналежности, господарські будинки, сад овочевий і поле на ярину. Єсть довг зятягнений а готівка 10.000 корон потрібна. Помешканє сухе і здорове а надає ся до винайму передовсім для вдовиць з причини догідного подїлу. — **ГРИГОРІЙ АНАНЄВИЧ**, ц. к. старший секретар староства.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 16. мая 1910.

Найгарнійша сензация.

Шоленно о 8. год. вечер представлено. В недїлі і сьвята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

ФОРТЕПЯНИ прегарні, неперероблювані, з першорядних фабрик у великім виборі в різних цінах, **НОВІ ПЯНІНА** найдешевше поручає **ГАНАК**, Львів, ул. Личанівска 4. Можлива заміна. (6—10)

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, торговлях і крамницях лише туток і паперців з першої галицко-руської фабрики **Евгена Біліньского в Збаражжю**.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по сьвященниках.

Держім ся покликую:

Свій до свого!

ЛІЧНИЦЯ Д-РА ТАРНАВСКОГО в КОСОВІ (за Коломиєю)

зел. станция Заболотів (Галичина).

ОТКРОЕНА ВІД 1. МАЯ ДО КІНЦЯ ЖОВТНЯ.

143(4—15)

5.500

нотаріяльно потверджених сьвідоцтв від лікарів і приватних людей доказують, що

КАЙЗЕР'А

Цукорхи на зруди

з трема яличками.

Найскорше усувають

КАШЕЛЬ

хрипку, замулене, катар, дихавицю і коклюш.

Пакет 20 і 40 сот. Доза 80 сот.

Дістати можна у всіх аптиках.

90(24—24)

Розклад залізничних поїздів важний від 1. січня 1910.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	вночі
Прахова	5:50	8:55	1:30	5:45	9:50
Кракова	7:25	9:50	—	8:40	2:30
Тарнога	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:15	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:05	5:58	9:30
Черновець	—	—	—	6:40	12:20
Станиславова	5:45	—	—	—	—
Коломиї	—	10:20	—	—	—
Стрия і Тухлі	7:29	11:45	4:25	—	11:00
Самбора	8:00	9:57	2:00	—	9:00
Сокала	7:10	12:40	4:50	—	—
Яворова	8:05	—	5:00	9:00	—
Брухович (що дня)	—	—	5:11	—	—
Підгаєць	—	11:15	—	—	9:58
Винник	—	—	—	—	12:10
На Підзамче з:					
Підволочиск	7:01	11:40	2:00	5:15	10:12
Бродів	7:01	—	2:00	5:15	10:12
Підгаєць	—	10:54	—	9:44	11:55
Винник	7:26	—	—	6:29	—
На Личаків з:					
Підгаєць	—	10:36	—	9:27	11:38
Винник	—	7:08	—	6:11	—
Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	вночі
Прахова	5:50	8:25	3:15	7:00	11:15
Кракова	—	8:40	6:12	7:35	12:45
Гашева	—	—	3:30	—	—
Підволочиск	6:20	10:—	2:16	8:00	11:10
Черновець	6:10	9:35	—	—	10:38
Черновець	—	9:10	2:23	—	2:50
Станиславова	—	—	2:50	—	—
Коломиї	—	—	—	6:00	—
Стрия	7:30	—	1:45	6:55	11:25
Самбора	8:00	9:05	3:40	—	10:45
Сокала	6:14	11:05	—	7:10	—
Яворова	8:20	—	—	6:30	—
Брухович (будні дни)	—	—	3:20	—	—
Брухович (нед. і сьв.)	—	—	2:01	—	—
Підгаєць	5:58	—	—	6:16	—
Винник	5:32	—	—	—	—
З Підзамча до:					
Підволочиск	6:35	11:00	2:31	8:29	11:32
Бродів	6:35	11:00	2:31	8:29	—
Підгаєць	6:12	—	—	6:30	—
Винник	5:35	—	1:30	—	—
З Личакова до:					
Підгаєць	6:32	—	—	6:50	—
Винник	5:53	—	1:49	—	—

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. —*) Лише в недїлі.